

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στην Πρέβεζα στις 5/1/1996)

Γλυκύτατο τό κήρυγμα τῆς μετανοίας

Μαζί μέ τήν τόσο πλούσια χαρά καί πνευματική ψυχική ἀγαλλίαση ἀπό τήν ωραία ὑμνολογία τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, τά τόσο ωραία δοξαστικά τροπάρια καί τήν τόσο γλυκειά καί ωραία ψαλμωδία, καλό εἶναι νά πάρουμε καί ἓνα μικρό δίδαγμα.

Μᾶς λέγει τό ἅγιο Εὐαγγέλιο, ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ἐκήρυττε μετάνοιαν στήν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου. Καί πήγαιναν οἱ Ἑβραῖοι καί ἰδιαίτερα οἱ Ἱεροσολυμίτες καί ἐβαπτίζοντο ἀπό αὐτόν «βάπτισμα μετανοίας». Τούς ἐβάπτιζε στό νερό τοῦ Ἰορδάνου, βάπτισμα μετανοίας.

Τί θέλει νά πεῖ αὐτό;

Ἡ μετάνοια εἶναι μέσα στήν ψυχή στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπιθυμία διορθώσεως. Ἡ σκέψη ὅτι ἔχει σφάλει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος δίδασκε, ὅτι τό νά κρύβει ὁ ἄνθρωπος τήν σκέψη, τήν καλή σκέψη νά διορθωθεῖ καί νά ζητήσῃ συγγνώμη καί ἔλεος ἀπό τόν Θεό, μόνο μέσα στήν καρδιά του, δέν εἶναι σωστό. Πρέπει νά τήν διακηρύξει, νά τήν πεῖ καί νά τήν ἐπισημοποιήσῃ μία ἐξωτερική πράξη.

Ἐκήρυττε μετάνοιαν. Καλοῦσε τούς ἀνθρώπους νά ὁμολογήσουν ὅτι εἶναι ἔνοχοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ὅτι ἔχουν σφάλει ἐνώπιόν του. Καί κάθε ἄνθρωπος πού τό ἔκανε αὐτό, τόν βάπτιζε στό νερό τοῦ Ἰορδάνου «βάπτισμα μετανοίας». Πού ἦταν ἐπισημοποίηση τῆς μετανοίας του. Καί τήν ἄφηνε στόν Θεό, νά τήν δεχθεῖ καί νά συγχωρήσῃ τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος, ἐπισήμως, σωστά, ἀνοιχτά, κατηγοροῦσε τόν ἑαυτό του καί ζητοῦσε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἡ διδασκαλία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὅπως μᾶς λέγει τό Εὐαγγέλιο, ἦταν γλυκυτάτη. Γιατί ἦταν πολύ ἐπεικῆς. Ἐάν ἐξετάσει κανεῖς τά λόγια πού εἶπε στούς διάφορους ἀνθρώπους πού τόν ρώτησαν, στίς ομάδες ἀνθρώπων πού τόν ρώτησαν, τούς ζήτησε «ἓνα τίποτε». Γιατί εἶναι «ἓνα τίποτε» εἶναι, ὅταν λέει στούς στρατιῶτες μόνο «μήν κάνετε πλιάτσικο». Εἶναι «ἓνα τίποτε» εἶναι, ὅταν λέει στούς τελῶνες «προσέξτε, μή βάζετε

παραπανιστούς φόρους. Μή ζητᾶτε παραπανιστά πολλά».

Καί διερωτῶντο μέσα τους ὅλοι πού ἤξεραν ὅτι θά ἔλθει ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ νά σώσει τόν κόσμον καί θά εἶναι εἰκόνα τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ: «Μπαῖ καί εἶναι αὐτός ὁ Χριστός; Τί περισσότερο», ἐσκέπτοντο, «περιμένομε νά δοῦμε;». Ἀληθινή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἦταν ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Σεμνότατος, ἀσκητικός, νηστευτής. Ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς, τῆς ἀφοσιώσεως, τῆς ταπεινώσεως, τῆς γλυκύτητος καί τῆς καλωσύνης. Καί ζοῦσε στήν ἔρημο, μόνος του, γιά τόν Θεό καί γιά τό κήρυγμα τοῦ Θεοῦ.

«Τί περισσότερο νά περιμένομε»; ἔλεγε ὁ κόσμος.

Ἀλλά ὅταν τόν ρώτησαν, «μήπως εἶναι σύ ὁ Χριστός;» τοῦς ἀπάντησε μέ τήν ταπεινοφροσύνη καί τήν ἀπλότητα, τήν εἰλικρίνεια καί τήν συναίσθηση τοῦ «τί εἶναι», πού καλλιεργοῦσε σέ ὅλη τοῦ τή ζωή:

-Ἐγώ σᾶς βάπτισα στό νερό. Βάπτισμα μετανοίας. Μόνο ἔκανα ἐπισημοποίηση τῆς μετανοίας σας. Ἀλλά μένει κάτι. Ἡ ἀμαρτίες σας ἐξακολουθοῦν καί ὑπάρχουν. «Ὅπισω μου ἔρχεται», λίγο μετά ἀπό μένα ἔρχεται κάποιος πού θά σᾶς βαπτίσει «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί πυρί». Καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό πῦρ τῆς θεότητος, θά κατακάψει τίς ἀμαρτίες σας καί θά γίνετε τέλεια καθαροί, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Τό ἀθάνατο νερό

Ἔτσι γίνεται καί στή σημερινή ἐποχή.

Ὁ ἄνθρωπος πρῶτα καλλιεργεῖ μέσα του τήν μετάνοια. Σκέπτεται τά λάθη του, τίς ἀμαρτίες του, πόσο ἐπύκρνε τόν Κύριο. Καί πρέπει νά σκέπτεται ὅτι αὐτά πρέπει νά τά δηλώσει στόν Θεό καί στήν Ἐκκλησία του. Ἐπίσημα. Κάνοντας τό βάπτισμα τῆς μετανοίας, πού λέγεται: ἱερά ἐξομολόγηση. Καί τότε ὁ Θεός στέλνει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο καί κατακαίει μέ τό πῦρ τῆς θεότητος τά ἀμαρτήματά του. Ὁ Χριστός μᾶς ἐβάπτισε στήν κολυμβήθρα, πού μᾶς καθάρισε ἀπό τό κάθε τι, καί μᾶς ἔκανε τέκνα τοῦ ἐπουρανίου Πατέρα μας. Καί μᾶς ἔδωκε ἀφθαρσία πνευματική.

Τό βάπτισμα εἶναι ἡ μεγαλύτερη δωρεά τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφοῦ μᾶς ἔκανε τέκνα τοῦ Θεοῦ. Θά προσθέσομε: Μία ἀπό τίς μεγάλες δωρεές τοῦ Θεοῦ εἶναι καί τό νερό τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, μέ τό ὁποῖο εἶναι ἀναμεμιγμένη ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διά τοῦ ὁποῖου, πράγμα παράξενο, μέ τό νερό αὐτό τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἐνεργεῖ τό πῦρ τῆς

θεότητας. Ἐνῶ τό νερό εἶναι δροσιστικό, μέ αὐτό τό νερό, τό πῦρ τῆς θεότητας καίει τίς ἁμαρτίες. Καίει τήν ἁμαρτία καί τόν διάβολο καί δροσίζει τίς ψυχές μας. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι τό νερό τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

Καί ἐπειδή εἶναι τόσο μεγάλο καί τόσο ὑψηλό, ξέρετε τήν τάξη τῆς Ἐκκλησίας: Ὅταν κάνομε βάπτισμα, προσέχομε, εἰ δυνατόν, νά μήν στάξει ἔξω ἀπό τήν κολυμβήθρα οὔτε μία σταγόνα νερό, ἀπό τό νερό τοῦ βαπτίσματος πού εἶναι τό ἴδιο μέ τό νερό μέσα στό ὁποῖον ἐβαπτίσθη ὁ Χριστός. Καί ἐκεῖνοι πού βοήθησαν στό βάπτισμα τοῦ παιδιοῦ, πλένουν τά χέρια τους, μέσα στήν κολυμβήθρα καί μετά ὅλο τό νερό τό χύνομε στό λεγόμενο χωνευτήρι, νά πάει κάτω ἀπό τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, σέ τόπο ἅγιο καί ἐξασφαλισμένα καθαρό.

Τό ἴδιο εἶναι καί τό νερό τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ. Παίρνει τήν χάρη καί τήν ἀφθαρσία τῆς θεότητας καί δέν πρέπει οὔτε νά καταφρονηθεῖ, οὔτε νά περιφρονηθεῖ, οὔτε νά πατηθεῖ.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί. Αὔριο θά πιεῖτε τόν Ἅγιασμό. Παρακαλέστε νά ἐνεργήσει μέσα στήν ψυχή σας ἡ χάρη του καί ἡ εὐλογία του. Ἄν θέλετε κρατεῖστε λίγον Ἅγιασμό στό σπίτι σας χωρίς νά τόν χρησιμοποιεῖτε. Γιατί αὐτός ὁ μέγας Ἅγιασμός χρησιμοποιεῖται μόνο μέ εὐλογία καί μέ ἐντολή ἱερέως. Καί τό κάθε πράγμα, πρέπει νά τό χρησιμοποιοῦμε ὅπως μᾶς ὀρίζει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, μέ φόβο, μέ εὐλάβεια, μέ σεβασμό.

Ἄς εὐχηθοῦμε ἡ χάρη τήν ὁποία ἐξέχυσε στόν κόσμο ὁ Κύριος μέ τήν ἐνανθρώπησή του, καί ιδιαίτερα μέ τό ἅγιο Βάπτισμά του, κατά τό ὁποῖο ἐφάνη ἡ χάρη καί ἡ δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καί γι' αὐτό ὀνομάζεται Θεοφάνεια ἡ ἑορτή αὐτή, νά εἶναι πάντοτε μαζί μας.